

Věc T-300/03

Moser Baer India Ltd

v.

Rada Evropské unie

„Šetření ohledně vyrovnávacího cla – Zapisovatelné kompaktní disky pocházející z Indie – Výpočet výše subvence – Zjišťování újmy – Příčinná souvislost – Práva obhajoby“

Rozsudek Soudu (čtvrtého senátu) ze dne 4. října 2006 II - 3918

Shrnutí rozsudku

1. *Společná obchodní politika – Ochrana před subvencemi ze třetích zemí – Subvence na získání stálých aktiv*
(Nařízení Rady č. 2026/97, čl. 7 odst. 3)
2. *Společná obchodní politika – Ochrana před subvencemi ze třetích zemí – Subvence na získání stálých aktiv*
(Nařízení Rady č. 2026/97, čl. 7 odst. 3)

3. *Společná obchodní politika – Ochrana před subvencemi ze třetích zemí – Posouzení subvence a újmy*
(Nařízení Rady č. 2026/97, čl. 11 odst. 1)
4. *Společná obchodní politika – Ochrana před subvencemi ze třetích zemí – Určení doby amortizace*
(Nařízení Rady č. 2026/97)
5. *Společná obchodní politika – Ochrana před subvencemi ze třetích zemí – Průběh šetření*
(Nařízení Rady č. 2026/97, čl. 30 odst. 1 a 2)
6. *Společná obchodní politika – Ochrana před subvencemi ze třetích zemí – Újma*
(Nařízení Rady č. 2026/97)
7. *Společná obchodní politika – Ochrana před subvencemi ze třetích zemí – Újma*
(Nařízení Rady č. 2026/97)
8. *Společná obchodní politika – Ochrana před subvencemi ze třetích zemí – Újma*
(Nařízení Rady č. 2026/97)
9. *Společná obchodní politika – Ochrana před subvencemi ze třetích zemí – Újma*
(Nařízení Rady č. 2026/97)
10. *Společná obchodní politika – Ochrana před subvencemi ze třetích zemí – Újma*
(Nařízení Rady č. 2026/97, čl. 8 odst. 7)

1. V oblasti obchodních ochranných opatření se přezkum posouzení ze strany orgánů soudem Společenství musí omezit na prověření dodržování procesních pravidel, věcné správnosti zjištěných

skutečností, na jejichž základě byla provedena zpochybňovaná volba, neexistence zjevně nesprávného posouzení těchto skutečností nebo neexistence zneužití pravomoci.

Stejně tak je tomu, pokud jde o posouzení doby amortizace podle čl. 7 odst. 3 nařízení č. 2026/97 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, jenž stanoví, že se subvence týkající se získání stálých aktiv rozloží „na dobu odpovídající běžné době amortizace těchto aktiv v daném výrobním odvětví“. Ze znění a struktury tohoto ustanovení, které vyžaduje zejména posouzení toho, co představuje běžnou praxi v dotčeném výrobním odvětví, totiž vyplývá, že určení dotčené doby je součástí široké posuzovací pravomoci, kterou mají orgány při analýze složitých hospodářských situací.

posuzované období. Orgány Společenství mají tedy širokou posuzovací pravomoc, jež není omezena pokyny Komise pro tuto oblast, pokud jde o skutečnosti, které mohou být považovány za relevantní.

Pokud je však amortizace ve třetí zemi upravena, může být metoda amortizace stanovená vnitrostátními právními předpisy v tomto ohledu relevantní. Skutečnost, že orgány Společenství nepoužily dotčenou metodu v jiných šetřeních ohledně vyrovnávacího cla, nevede sama o sobě k porušení tohoto ustanovení.

(viz body 28–29)

2. Článek 7 odst. 3 nařízení č. 2026/97 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, neobsahuje zvláštní pravidla týkající se skutečností, které je nutno zohlednit v rámci určování běžné doby amortizace v dotčeném výrobním odvětví, jehož cílem je vypočítat část výhody získané vývozem při získání stálých aktiv, připadající na

Stejně tak, pokud použitelná úprava ponechává orgánům určitý prostor pro uvážení, není skutečnost, že tento prostor pro uvážení využijí, aniž by podrobně a předem vysvětlily kritéria, která zamýšlejí uplatnit v každé konkrétní situaci, porušením zásady právní jistoty, a to ani v případech, kdy orgány přijímají nové zásadní politiky.

(viz body 40–46, 67, 88, 104)

3. Článek 11 odst. 1 nařízení č. 2026/97 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, zejména stanoví, že k informacím, které se týkají období následujícího po posuzovaném období, se za účelem posouzení subvence a újmy zpravidla nepřihlíží. V důsledku toho jsou za účelem analýzy ze strany orgánů Společenství zpravidla relevantní ty údaje, které se týkají období, které končí spolu s posuzovaným obdobím. Toto ustanovení nicméně nevylučuje, aby v rámci analýzy těchto údajů byly zohledněny odhady týkající se budoucích událostí, jestliže jsou relevantní a zakládají se na objektivních skutečnostech získaných v průběhu šetření.
5. Podle čl. 30 odst. 1 a 2 nařízení č. 2026/97 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, mohou dotyční vývozci požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření. Cílem této povinnosti konečné informace je zajistit dodržení práv obhajoby dotyčných podniků.

(viz bod 92)

Nadto musí být podnikům, které jsou dotčeny šetřením předcházejícím přijetí konečných opatření v průběhu správního řízení, umožněno užitečně vyjádřit jejich stanovisko k reálnosti a relevanci dovolávaných skutečností a okolností.

4. Šetření v oblasti obchodních ochranných opatření je nepřetržitým procesem, v jehož průběhu se neustále mění mnoho závěrů. Nelze tedy vyloučit, že se konečné závěry orgánů Společenství, jako ty, jež se vztahují k délce amortizace, liší od závěrů učiněných v určitém stadiu šetření.

V tomto ohledu způsobuje neúplný charakter konečné informace protiprávnost nařízení o uložení konečného cla pouze tehdy, pokud z důvodu tohoto opomenutí nemohly dotyčné strany účinně hájit své zájmy.

(viz bod 114)

(viz body 125–127)

6. Orgány Společenství mají v rámci řízení proti subvenčním praktikám ze strany třetího státu při určení období posuzovaného za účelem přezkumu újmy širokou posuzovací pravomoc.
8. V rámci řízení proti subvenčním praktikám ze strany třetího státu mohou orgány Společenství vzít pro provedení studie hospodářských trendů legálně v úvahu vývoj konstatovaný ve výrobním odvětví Společenství během celého sledovaného období, včetně roků, během kterých dovozy ještě nedosáhly významné úrovně.

Mohou zkoumat újmu v průběhu delšího období, než je posuzované období. Tato možnost je odůvodněna skutečností, že studie hospodářských trendů musí být provedena pro dostatečně dlouhé období.

(viz bod 176)

(viz body 161–162)

7. V rámci řízení proti subvenčním praktikám ze strany třetího státu musí být existence újmy posouzena celkově, aniž by bylo třeba individualizovat účinek dovozů uskutečněných každou z odpovědných společností. Orgány Společenství se nedopustí v rámci tohoto posouzení zjevné nesprávnosti, když založí své rozhodnutí na údajích, které mohly mít rozumně k dispozici.
9. V rámci řízení proti subvenčním praktikám ze strany třetího státu se musí přezkum újmy týkat všech činitelů, z nichž ani jeden nemůže sám o sobě být určujícím základem rozhodnutí. Pozitivní vývoj jednoho činitele není překážkou konstatování podstatné újmy, jelikož toto konstatování je založeno na různých činitelích, jejichž zohlednění stanoví nařízení č. 2026/97.

V rámci zpochybnění celkového posouzení újmy se žalobce nemůže omezit na navržení svého výkladu jednotlivých hospodářských činitelů, ale musí upřes-

(viz bod 168)

nit důvody, pro které měly orgány Společenství na základě těchto činitelů dojít k odlišnému závěru, pokud jde o existenci újmy.

újmy způsobené subvencovanými dovozy povinný zkoumat, zda vliv těchto jiných činitelů nebyl takový, že mohl přerušit příčinnou souvislost mezi subvencovanými dovozy a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Společenství.

(viz body 213, 216)

10. Článek 8 odst. 7 nařízení č. 2026/97 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, stanoví povinnost zkoumat známé činitele, které ve stejnou dobu se subvencovanými dovozy působí újmu výrobnímu odvětví Společenství. Tento přezkum musí umožnit, aby bylo vyloučeno, že újma způsobená těmito jinými činiteli je přičtena dotčeným dovozům. Uvedené činitele zahrnují zejména objem a ceny dovozů nesubvencovaných výrobků. Jeho součástí může být také protisoutěžní chování, kterého by se účastnili výrobci ze Společenství.

Tento přezkum nezbytně nezahrnuje zjištění přesných účinků dotčeného činitele. Postačuje, aby orgány Společenství konstatovaly, že navzdory takovému vnějšímu činiteli byla újma způsobená dotčenými dovozy podstatná.

Pouhá skutečnost, že tyto jiné činitele mohly přispět k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství v průběhu části sledovaného období, tak nemůže vést k vyloučení možnosti, že subvencované dovozy v témže období rovněž způsobily podstatnou újmu.

Pro případ, že dotyčné výrobní odvětví Společenství bylo v průběhu sledovaného období vystaveno jiným činitelům, jakými jsou například dovozy ze třetích zemí, kde byly předmětem dumpingu, jsou orgány Společenství při určování

Odpovědnost za újmu totiž může být přičtena posuzovaným dovozům, i když jejich účinky představují pouze část širší újmy přičitatelné jiným činitelům. Nelze

tedy okamžitě vyloučit, že by újma mohla být způsobena zároveň několika činiteli, přičemž každý z nich představuje izolovaně příčinu podstatné újmy.

Přítomnost takového významného vnějšího činitele tudíž nezpůsobuje automaticky přerušení příčinné souvislosti mezi spornými dovozy a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Společenství.

(viz body 230–232, 236–238, 260, 269)